

Cirkulær Omstilling
J.nr. 2025 - 16566
Ref. jlthr
Den 2. juni 2025

Høringsnotat

Bekendtgørelse om supplerende bestemmelser til forordning om batterier og udtjente batterier (batteribekendtgørelsen)

Høringen.

Udkast til bekendtgørelse blev sendt i ekstern høring den 1. april 2025 til en bred kreds af myndigheder og organisationer, jf. høringslisten. Samme dag blev udkastet offentliggjort på Høringsportalen. Høringsfristen udløb den 4. maj.

Europa Parlamentet og Rådet vedtog den 12. juli 2023 forordning om batterier og udtjente batterier. Forordningen indeholder væsentlige ændringer af de regler, der hidtil har været gældende for batterier og udtjente batterier, herunder reglerne om udvidet producentansvar. Den foreslåede bekendtgørelse udfylder nogle af forordningens regler om begrænsning af stoffer i batterier, om mærkning af batterier og om håndtering af udtjente batterier.

Regler om begrænsning af stoffer i batterier og om mærkning af batterier, har hidtil været fastsat i bekendtgørelse om import og salg samt eksport af batterier og akkumulatorer. Regler om batterier og håndtering af udtjente batterier har hidtil været fastsat i bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer. Begge de nævnte bekendtgørelser foreslås ophævet, idet de pågældende regler nu som udgangspunkt er fastsat direkte i forordningen.

For så vidt angår begrænsning af stoffer i batterier og om mærkning af batterier, indeholder den foreslåede bekendtgørelse regler om tilsyn, kontrol og håndhævelse.

For så vidt angår håndtering af udtjente batterier, udfylder den foreslåede bekendtgørelse forordningens regler om udvidet producentansvar. Den foreslåede bekendtgørelse indeholder blandt andet regler om producentregister og pligt for erhvervsdrivende til at tilmelde sig dette, pligt for visse erhvervsdrivende til at løfte deres udvidede producentansvar igennem en producentansvarsorganisation, krav til sådanne organisationer, pligt for visse erhvervsdrivende til at indgå skriftlig kontrakt om indsamling af batterier, krav om godkendelse i forbindelse med markedsføring af batterier, krav om garantistillelse, indberetning og egenkontrol, oplysningspligt, gebyrer, tilsyn og kontrol.

Miljøstyrelsen har inden for høringsfristen modtaget høringssvar fra følgende: Batteriretur, Brancheforeningen Cirkulær, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Dansk Autogenbrug, Dansk Industri og Affalds- og ressourceindustrien, Dansk Producentansvar, Danske Regioner, ERP Denmark ApS, Forbrugerrådet Tænk, KL, Mobility Denmark og Vejle Kommune.

Danske Regioner og Centralorganisationernes Fællesudvalg har oplyst, at man ikke har bemærkninger til bekendtgørelsesudkastet.

Der har sideløbende været økonomisk høring af Erhvervsstyrelsen, som har vurderet, at de samlede administrative konsekvenser ikke overstiger bagatelgrænsen for forelæggelsen for Regeringens økonomiudvalg på 4 mio. kr.

Miljø- og Ligestillingsministeriet har sideløbende forestået økonomisk høring af Kommunernes Landsforening for DUT-midler i 2025.

Høringssvarene.

Nedenfor gengives de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar om udkastet til bekendtgørelse. Miljøstyrelsens bemærkninger til høringssvarene, herunder om der er foretaget ændringer i anledning af høringssvarene, er skrevet med kursiv. Sidst i høringsnotatet er det opsummeret, hvilke ændringer der er foretaget i bekendtgørelsen i forhold til det udkast, som har været i offentlig høring.

Høringssvarene har berørt følgende emner:

1. Generelle bemærkninger
2. Ensartethed for regler om udvidet producentansvar for forskellige produkttyper
3. Registrering
4. Godkendelse
5. Garantistillelse
6. Gradueret bidrag for producentansvarsorganisationer
7. Indsamlingssteder
8. Information og vejledning
9. Krav om kontrakt og kommuner uden for indsamlingsnetværket
10. Obligatorisk medlemskab af producentansvarsorganisation
11. Producenters forpligtelser
12. Gebyr til Dansk Producentansvar

1. Generelle bemærkninger.

Dansk Industri og Affalds- og ressourceindustrien (DI og ARI) bakker op om EU's ambition om et mere cirkulært marked for batterier, om obligatorisk medlemskab af en producentansvarsorganisation for visse producenter og om kravet om skriftlig kontrakt mellem indsamlingssteder på den ene side og producenter eller producentansvarsorganisationer på den anden.

Brancheforeningen Cirkulær (Cirkulær) bemærker, at forordningen begrænser medlemsstaterne i at tilrettelægge affaldshåndtering på en hensigtsmæssig måde, og at Danmark bør være opmærksom på denne problemstilling ved kommende EU-forhandlinger.

KL finder det u hensigtsmæssigt, at mere og mere EU-lovgivning gives gennem forordninger. Danmarks eksisterende system for indsamling af batterier fungerer godt, men kan ikke opretholdes under forordningen. Kombination af forordning og bekendtgørelse gør det vanskeligt at få overblik over reglerne. KL finder, at uklarhederne i reglerne kan give anledning til, at flere batterier ender i restaffald.

KL finder, at mere statslig involvering i den processuelle udmøntning af forordningen havde været ønskelig.

KL savner en definition af ordet "indsamlingssteder", som i bekendtgørelsen anvendes både om fysiske steder og om den enhed, der skal være kontrakt med.

KL finder det uhensigtsmæssigt, at "kollektiv ordning" og "producentansvarsorganisation" anvendes som betegnelse for det samme i reglerne om producentansvar for forskellige produkttyper. En betegnelse bør anvendes på tværs af de forskellige producentansvar.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen er opmærksom på problematikken omkring definition af ordet "indsamlingssteder", der anvendes i to betydninger. Det er imidlertid også tilfældet i forordningen., jf. f.eks. art. 59, stk. 2, litra a (fysisk sted) og stk. 6 (enhed). Miljøstyrelsen mener ikke at have råderum til at præcisere ordets betydning nærmere.

Forordningen bruger ordet "producentansvarsorganisation", tilsyneladende i stedet for det tidligere brugte "kollektiv ordning". Miljøstyrelsen finder det nødvendigt at bruge den betegnelse, som bruges i forordningen.

2. Ensartethed for regler om udvidet producentansvar for forskellige produkttyper.

Dansk Producentansvar (DPA) anfører, at der bør tilstræbes en høj grad af harmonisering af alle producentansvarsreglerne.

DPA bemærker videre, at ordet "reduktionsmængder" efter definitionen i udkastets § 3 ("Den mængde batterier, der har forladt Danmark inden den blev solgt til slutbrugere"), omfatter batterier, som eksporteres fra Danmark af den virksomhed, der har fremstillet eller importeret dem. Det er uhensigtsmæssigt, fordi "reduktionsmængder" i almindelig sprogbrug i branchen alene er mængder, som først er tilgængeligt på det danske marked og som efterfølgende eksporteres af et senere omsætningsled. Efter emballagebekendtgørelsens § 28, stk. 2, er det også kun mængder, som er eksporteret i senere salgsled, der kan fradrages.

DPA oplyser, at registreringen i DPA i dag sker automatisk og anses for at være gennemført, når registreringskravene er opfyldt. DPA går ikke ud fra, at denne praksis ønskes ændret med bekendtgørelsen og henviser i den forbindelse blandt andet til udkastets § 6, § 7, stk. 4 og § 8. DPA foreslår, at ordet "ansøgning" i § 6, stk. 1, ændres for at undgå forvirring blandt virksomhederne om processen.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen er enig i DPAs synspunkt om harmonisering af danske producentansvarsregler. Dette hensyn er udgangspunktet for Miljøstyrelsens arbejde med producentansvarsreglerne. Miljøstyrelsen finder det imidlertid hensigtsmæssigt at fravige ensartetheden i nogle situationer, også hvor forordningen ikke gør det strengt nødvendigt. Det kan eksempelvis være situationer, hvor forordningens opbygning taler for det.

Om reduktionsmængder bemærker Miljøstyrelsen, at batterier, der eksporteres af fabrikanten eller importøren selv, er ikke tilgængeliggjort på det danske marked af en virksomhed, der er etableret i Danmark. Fabrikanten eller importøren er derfor ikke at anse som producent for så vidt angår disse batterier, jf. forordningens art. 3, stk. 1, nr. 47, litra a-c, og fabrikanten eller importøren har ikke producentansvar for dem. Batterier, der eksporteres fra Danmark af den virksomhed, der har fremstillet eller importeret dem, er derfor heller ikke efter udkastet til bekendtgørelse omfattet af ordet "reduktionsmængder".

Dette er nu præciseret i bekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 5. 16 (tidl. nr. 15).

Miljøstyrelsen lægger med §§ 6, 7, stk. 4 og 8 i sig selv ikke op til ændring af DPAs administration. Ordet "ansøgning" (og "godkendelse") er anvendt i udkastet, fordi forordningen anvender disse betegnelser, og fordi nogle af de omtalte regler alene er kompetenceregler. Således eksempelvis art. 8, hvis selvstændige indhold alene er, at DPA udfører de opgaver, der efter forordningens art. 55, stk. 9, påhviler den kompetente myndighed.

3. Registrering.

DPA oplyser, at registrering i dag kan ske via virk.dk, uden om DPAs hjemmeside.

DPA oplyser, at praksis i dag er, at producenter registrerer sig selv. I den forbindelse oplyser producenterne om deres eventuelle producentansvarsorganisation. DPA anser fuldmagt som dokumenteret, når producentansvarsorganisationen eller den bemyndigede repræsentant har bekræftet fuldmagtsforholdet over for DPA. DPA går ud fra, at denne praksis kan fortsætte, uanset kravet om "skriftlig fuldmagt".

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at registrering i dag kan ske via virk.dk. Denne mulighed vil ophøre under de nye regler.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at en digital bekræftelse kan opfylde kravet om skriftlig fuldmagt. Det bemærkes dog, at "fuldmagt" efter forordningen og udkastet relaterer sig til producenterne delegation af kompetence til producentansvarsorganisationen eller den bemyndigede repræsentant, mens den bekræftelse fra en organisation eller en repræsentant, som DPA i dag indhenter, er en bekræftelse på, at organisationen eller repræsentanten har påtaget sig hvervet som fuldmægtig. Miljø- og Ligestillingsministeriet tolker forordningen sådan, at det er producentansvarsorganisationen eller den bemyndigede repræsentant, der skal forestå registreringen. Når organisationen eller repræsentanten foretager registrering, er dette i sig selv udtryk for, at den pågældende har accepteret fuldmagten. Efter forordningen og udkastet til bekendtgørelse er det producenten, der skal bekræfte at have givet producentansvarsorganisationen eller den bemyndigede repræsentant fuldmagt.

4. Godkendelse.

DI og ARI bemærker, at § 10, stk. 3, 2. pkt., om oplysning om husstandsindsamlingsområde ikke alene bør gælde husstandsindsamling, men enhver indsamling hos slutbrugere, også erhverv. "Husstands" bør derfor slettes.

KL anfører, at det gerne må præciseres i bekendtgørelsen, hvad der menes med ”hvilket område, husstandsindsamlingen dækker”, jf. § 10, stk. 3, nr. 2.

Cirkulær finder, at Miljøstyrelsen i forbindelse med godkendelse bør være opmærksom på, at producentansvarsorganisationer også har fokus på indsamling fra erhverv. Miljøstyrelsen kunne overveje at betinge godkendelse af oplysning om aftaler om indsamling af erhvervsaffald.

Batteriretur bemærker, at udkastet ikke indeholder nogen tidsfrist for ansøgning og for Miljøstyrelsens sagsbehandlingstid. Det skaber en betydelig usikkerhed for producentansvarsorganisationer, der har behov for godkendelse i god tid også under hensyn til obligatorisk medlemskab. Bekendtgørelsen bør indeholde en frist for indsendelse af ansøgning og en maksimal sagsbehandlingstid i Miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

En producentansvarsorganisation, der indsamler udtjente bærbar batterier og/eller batterier til lette køretøjer fra erhverv, der i art og mængde ikke ligner husholdningsaffald skal også have godkendt den geografiske dækning. For at Miljøstyrelsen kan godkende geografisk dækning af denne indsamling skal producentansvarsorganisationerne indsende en oversigt over indsamlingssteder, hvorfra producenterne varetager indsamlingen og afholder omkostninger til indsamling samt en beskrivelse af indsamlingsstedernes drift. Miljøstyrelsen har den opfattelse, at indsamling som slutbrugere selv forestår, ikke er en opfyldelse af producentansvaret. Kun i de tilfælde, hvor der afhentes vederlagsfrit på virksomheder, skal virksomheden anføres som indsamlingssted ved ansøgning om godkendelse.

Den oplysning, der skal gives efter § 10, stk. 3, nr. 2, er det geografiske område, der dækkes af en indsamling direkte hos slutbrugere. Dette er nu præciseret i udkastet.

Fristen for Miljøstyrelsens sagsbehandlingstid er 12 uger fra indgivelse af fuldstændig ansøgning, jf. forordningens art. 58, stk. 3. Producenter bør således ansøge senest 12 uger før de har behov for have en godkendelse.

5. Garanti

Mobility Denmark (Mobility) bemærker om udkastets §§ 12 og 14 om garanti, at værdien af startbatterier og bilbatterier i nær fremtid vil overstige omkostninger ved skrotning, hvorved deres nettoværdi vil blive positiv. Allerede i dag har disse batterityper en høj værdi ved skrotning. Producenter og genanvendelsesvirksomheder har således en økonomisk interesse i, at batterierne indsamles. Det er derfor usandsynligt, at de vil blive efterladt som affald.

Mobility anfører, at hvis en producent går konkurs, vil der gå mange år, før producentens batterier bliver udtjent.

Mobility peger også på, at bilindustrien i Danmark allerede har effektive systemer til indsamling og genbrug af batterier.

De forhold, som Mobility har fremhævet, medfører efter Mobilitys opfattelse, at et nyt krav om sikkerhedsstillelse påfører erhvervet byrder uden at tilføre miljømæssige fordele. Derfor bør der ikke kræves garanti. Mobility anfører i den forbindelse, at tilsvarende betragtninger har ført til, at der i dag ikke stilles krav om garanti for det udvidede producentansvar, der relaterer sig til udrangerede køretøjer. Et krav om sikkerhedsstillelse er en udgift, der kan drive prisen på elbiler opad.

Hvis Miljøstyrelsen fastholder krav om garanti, bør størrelsen af garantien efter Mobilitys opfattelse være proportional og må aldrig overstige omkostningerne til indsamling over tre måneder.

Mobility har med tilfredshed noteret sig, at udkastets § 13 giver vide rammer for formen for garanti.

DI og ARI bakker op om en garantiperiode på 3 mdr., svarende til hvad der gælder efter emballagebekendtgørelsen, dog således at det præciseres, hvilke 3 måneder der er tale om. Alternativt opfordrer DI og ARI til, at Miljøstyrelsen baserer beregningen på hele det foregående års månedsgennemsnit. For nye producenter bør garantien fastsættes på baggrund af forventede årsmængder. Hvis Miljøstyrelsen vælger at beregne garantiens størrelse på et andet grundlag end producentens forventede mængder, bør Miljøstyrelsen undgå at pålægge den nye producent uproportionale byrder.

Batteriretur anfører, at udkastets krav om garanti ikke er proportionalt. Batteriretur opfordrer til, at der gives mulighed for fritagelse for garantikravet, når visse kriterier er opfyldt – svarende til hvad der gælder for elektronikaffald. Batteriretur peger på, at producenter hos Batteriretur hæfter solidarisk for håndteringsomkostninger i en bindingsperiode. Denne hæftelse bør helt eller delvist kunne erstatte kravet om særskilt garantistillelse.

ERP har generelt tilsluttet sig Batterireturs høringssvar. Om garanti har ERP dog specifikt oplyst, at de ikke har solidarisk hæftelse, men dog binder sine medlemmer til et medlemskab i en tildelingsperiode, baseret på markedsandele, og at håndteringsomkostninger derfor altid vil være dækket. Kravet om garanti i 3 mdr. er derfor ikke proportionalt.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at forordningen ikke giver medlemsstaterne råderum til at undlade at stille krav om garanti, jf. forordningens art. 58, stk. 7. Med henblik på at opnå proportionalitet, lægger Miljøstyrelsen med udkastets § 14, stk. 1, op til, at garantiens størrelse skal svare til de forventede indsamlings- og behandlingsomkostninger i 3 måneder. Ved den konkrete fastsættelse af garantiens størrelse, vil batteriernes værdi indgå som en del af grundlaget.

Garantisatsen forventes justeret årligt. Ændringer i batteriers værdi og prisen på behandling vil på den måde påvirke kravet til garantiens størrelse for den pågældende type batterier.

De 3 måneder relaterer sig til de forventede omkostninger til affaldshåndteringsaktiviteter efter forordningens artikel 58, stk. 7, i en periode på tre måneder. Dette er nu præciseret i § 14, stk. 1, jf. nedenfor. Denne omkostning forventes som udgangspunkt fastsat på grundlag af det foregående års tilgængelige mængder eller – for så vidt angår nye producenter – de forventede mængder i det år, garantien skal dække. For så vidt angår garanti for indsamling og håndtering i 2026 vil garantien også blive beregnet efter forventede mængder.

Solidarisk hæftelse og bindingsperioder ændrer ikke på kravet om garantistillelse.

6. Gradueret bidrag til producentansvarsorganisationer

Forbrugerrådet Tænk (Forbrugerrådet) bemærker med henvisning til udkastets bilag 1, pkt. 3, at graduering af bidrag indebærer en mulig meromkostning på 10 % for hvert designkriterium. Det er usikkert, om dette er tilstrækkeligt incitamentsskabende. Modellen for graduering bør derfor evalueres løbende. Videre anfører Forbrugerrådet, at merbetaling fra visse producenter fremkommet gennem graduering

ikke bør anvendes til at sænke prisen for andre producenter. I stedet bør midler fra merbetaling anvendes til forskning, udvikling og/eller oplysning.

DI og ARI anfører, at graduering af bidrag bør fastsættes på EU-niveau for at skabe digital, transparent og strømlinet proces og undgå uproportionale byrder. Danmark bør afvente en delegeret retsakt vedrørende ecodesignkrav, som kommer i 2027. Konkret om gradueringsmodellen bakker DI og ARI op om genanvendt materiale som kriterium, men på EU-niveau bør det overvejes, om der er tilstrækkelige mængder af genanvendt materiale til rådighed til en rimelig pris.

Batteriretur opfordrer til, at grundlaget for gradueringen benævnes rød og grøn gruppe, således som det også er tilfældet på andre producentansvarsordninger. En ensartet anvendelse af betegnelser på tværs af producentansvarsområder letter forståelsen af systemet og bidrager til øget transparens og sammenhæng i reguleringen.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen er enig med Forbrugerrådet i, at det kan være usikkert, hvilket omfang gradueringen skal have, for at skabe det ønskede incitament. Styrelsen vil evaluere på gradueringen, når de fornødne data foreligger.

Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at der ikke er hjemmel til at føre midler ud af gradueringssystemet, heller ikke selvom midlerne måtte blive anvendt til gode miljømæssige formål. I den forbindelse bør det bemærkes, at midlerne udgøres af producenterne betalinger til de kollektive ordninger og således er private.

Miljøstyrelsen har forståelse for DI's og ARI's overvejelser om fastsættelse af graduering på EU-niveau. Imidlertid er det Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering, at forordningen forpligter medlemsstaterne, herunder Danmark, til at etablere egne rammer for graduering af producenteres bidrag til producentansvarsorganisationer.

Der er en række forskelle mellem graduering af bidrag på forskellige producentansvarsområder. Miljøstyrelsen finder, at et ensartet system for farvekoder kunne bibringe den misforståelse, at reglerne er ens. Miljøstyrelsen vil udarbejde en vejledning med nærmere forklaring af reglerne om gradueret bidrag på batteriområdet.

7. Indsamlingssteder

Forbrugerrådet anfører, at indsamlingssteder bør placeres der, hvor forbrugerne i forvejen kommer, og at indsamlingssteder bør forpligtes til at tage imod alle typer batterier, så forbrugere kan nøjes med at aflevere et sted.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at forordningen ikke giver medlemsstaterne råderum til at stille specifikke krav til indsamlingsstedernes placering, men alene at stille krav om, at indsamlingsnetværk er geografisk dækkende.

Det er også Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at forordningen ikke giver medlemsstaterne råderum til at forlange, at alle indsamlingssteder kan tage imod alle typer batterier. Det ville efter

Miljøstyrelsens vurdering heller ikke være hensigtsmæssigt ud fra en praktisk betragtning, da netop forskellene mellem typer af batterier stiller forskellige krav til indsamlingen.

8. Information og vejledning

DI og ARI, Batteriretur (og ERP), Cirkulær og Vejle Kommune anfører alle, at der er behov for information og vejledning om reglerne.

DI og ARI fremhæver, at information og vejledning bør dække forordningens og bekendtgørelsens regler samlet for at lette virksomheders navigation i reglerne.

Cirkulær fremhæver, at det er nyt for kommunerne at skulle indgå kontrakter med producentansvarsorganisationer uden detaljeret retlig regulering. Derfor ønsker de en række konkrete spørgsmål besvaret i høringsnotatet.

Batteriretur (og ERP) fremhæver, at DPA bør offentliggøre en vejledning om korrekt indberetning af data efter §§ 6 og 15. DPA bør udarbejde vejledningen i tæt samarbejde med Miljøstyrelsen, offentliggøre den i god tid inden indberetningsfristen og sikre, at den giver klare anvisninger om indberetning i perioden fra reglernes ikrafttræden den 18. august 2025 til 31. december 2025 (overgangsperioden). Vejledningen bør give producenter og producentansvarsorganisationer tilstrækkelig tid til tilretning af systemer og processer.

Batteriretur (og ERP) bakker op om oplysningspligt for producentansvarsorganisationer, jf. § 17. Der bør fokuseres på, at oplysningskravet vedrører relevante og forståelige oplysninger. Miljøstyrelsen bør udarbejde en vejledning om præsentation af oplysninger. De bør tilstræbes samordning af oplysningskrav på tværs af producentansvarsområder. Offentliggørelse af medlemmer bør ske ved link til DPAs hjemmeside.

Batteriretur bemærker, at det ikke synes at fremgå klart af udkastet, om der stadig stilles krav om gennemførelse af oplysningskampagner.

Vejle Kommune bemærker, at de nye regler kræver massiv kommunikation til borgere. Det fremgår ikke af bekendtgørelsen, hvem denne opgave påhviler og der er ikke afsat penge til opgaven i bekendtgørelsen. Det bør fastsættes hvem, der er ansvarlig og hvem, der skal betale.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen vil arbejde på at besvare Cirkulærs spørgsmål i vejledning. Miljøstyrelsen er også generelt opmærksom på behovet for, at styrelsen udarbejder vejledninger om reglerne.

Krav om oplysningskampagner fremgår direkte af forordningen, jf. art. 74, stk. 6.

Kommunikation til borgerne i henhold til forordning og bekendtgørelse påhviler producenterne. Som led i et kontraktforhold mellem producenter og producentansvarsorganisationer på den ene side og kommuner på den anden kan det blive aftalt, at kommunerne skal varetage kommunikation i et nærmere fastsat omfang.

9. Krav om kontrakt og kommuner uden for indsamlingsnetværket

Vejle Kommune anfører, at kommuner bør kompenseres fuldt ud for omkostninger til håndtering af batteriaffald, også selvom der ikke foreligger en kontrakt.

Mobility finder det positivt, at der stilles krav om kontrakt. Mobility bemærker dog i tilknytning hertil, at der bør tilføjes bestemmelse om, at startbatterier altid kan afleveres på kommunale genbrugspladser. Dette fordi private ind imellem selv skifter batteri.

Forbrugerrådet anfører, at den nye ordning kan bevirke, at kommunale indsamlingssteder nedlægges og at indsamlingsraterne falder. Producenterne bør derfor være forpligtet til at samarbejde med kommunerne som hidtil, og etablering af flere indsamlingssteder kan så være en mulighed, producenterne kan udnytte, hvis de ønsker det. Forordningen giver råderum herfor, da der er tale om en national skærpelse. Også Vejle Kommune anbefaler, at det overvejes at fastholde de kommunale ordninger til indsamling af batterier.

KL anfører, at det virker mærkeligt, at § 9, stk. 1, åbner for, at indsamlingssteder kan indgå aftale med en producent, når alle producenter skal være medlem af en producentansvarsorganisation.

KL og Cirkulær forventer, at batterier alligevel vil blive afleveret til kommunale genbrugspladser, også efter at de nye regler er trådt i kraft og også i kommuner, der ikke er en del af indsamlingsnetværket.

KL mener, at Miljøstyrelsen bør vejlede om håndtering af problemet.

Cirkulær bemærker, at forordningens art. 66 om myndigheders forpligtelser til at modtage udtjente batterier må gå forud for § 9.

Cirkulær bemærker videre, at § 9 er straffelagt, selvom det kan være næsten umuligt for kommuner uden for indsamlingsnetværket at undgå, at batterier afleveres til dem. Det er ikke anvist, hvad kommuner, der ikke er en del af indsamlingsnetværket, skal gøre med batterier, som uden kommunens accept afleveres på genbrugspladserne.

Cirkulær oplyser, at man arbejder på at udarbejde en standardkontrakt for den kommunale indsamling for så vidt angår bærbare batterier og batterier til lette transportmidler. Ved anvendelse af standardkontrakten vil kontraktskravet være opfyldt. Men kontraktskravet kan være en byrde for så vidt angår batterier, som ikke er omfattet af standardaftaler.

Cirkulær anfører, at startbatterier har handelsværdi og derfor naturligt vil finde vej til indsamler eller genanvender uden omkostning. Cirkulær finder derfor, at der ikke er behov for kontraktkrav for så vidt angår disse batterier. I øvrigt er det uklart, hvem kommuner skulle indgå aftale med, da producenter af disse batterier ikke har pligt til at være medlem af en producentansvarsorganisation.

Cirkulær og Batteriretur finder det uklart, hvordan industribatterier og batterier til elkøretøjer, som måtte dukke op på genbrugspladser, der ikke er en del af et indsamlingsnetværk for den pågældende type batteri, skal håndteres under de nye regler. Det er også uklart, om producenterne er forpligtede til at tilbagetage sådanne batterier.

Cirkulær finder kontraktkravet problematisk og foreslår, at kravet udgår, eller i det mindste, at producenter af startbatterier, industribatterier og elkøretøjsbatterier undtages fra kravet.

DI og ARI bakker op om kravet om kontrakt, men anfører dog, at der bør stilles krav om, at ikke alene producenter og producentansvarsorganisationer, men også indsamlingssteder, skal forevise kontrakten for tilsynsmyndigheden efter anmodning.

Batteriretur (og ERP) bemærker, at der arbejdes på frivillig aftale mellem producentansvarsorganisationer og kommuner. Miljøstyrelsen har fået tilsendt et udkast til aftalen. Batteriretur (og ERP) opfordrer til, at der ved den endelige udformning af bekendtgørelsen tages højde for indholdet af aftalen og at elementer i aftalen, der kan have relevans for den retlige regulering, indarbejdes i bekendtgørelsen.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Efter Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse giver forordningen ikke råderum til at kompensere en kommune for omkostninger til håndtering af batteriaffald, hvis kommunen ikke har en aftale med en producent eller en producentansvarsorganisation herom. Det er ligeledes opfattelsen, at der ikke er givet råderum til at pålægge kommuner, der ikke er en del af et indsamlingsnetværk, at modtage batterier.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at forordningen ikke giver råderum til at fastsætte, at samarbejdet med kommunerne skal fastholdes, heller ikke selvom man kunne karakterisere dette som en national skærpelse.

Efter Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse påhviler det producenter at vejlede om håndtering af udtjente batterier, jf. forordningens art. 74, stk. 1, navnlig litra c. I det omfang batterier trods denne vejledning forsøges afleveret på kommunale genbrugspladser, der ikke er en del af indsamlingsnetværket, påhviler det kommunerne selv at imødegå dette ved skiltning og på anden måde. Borgere og virksomheder kan afvises, hvis de trods skiltning m.v. alligevel forsøger at aflevere batterier på genbrugspladserne.

§ 4 om obligatorisk medlemskab af en producentansvarsorganisation gælder kun for producenter af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler. Derfor åbner § 9 for, at indsamlingssteder kan indgå aftale med en individuel producent.

Miljø- og Ligestillingsministeriet tolker forordningens art. 66 sådan, at den forudsætter, at kommunen er en del af netværket. Er kommunen ikke det, har slutbrugere ikke krav på at kunne aflevere batterier på de kommunale genbrugspladser.

§ 9 er, som anført af Cirkulær, straffelagt. Det forhold, at udtjente batterier måtte blive afleveret på eksempelvis en kommunale genbrugsplads, vil ikke i sig selv medføre strafansvar for kommunen, da det ikke kan karakteriseres som "indsamling", når kommunen ikke aktivt eller passivt medvirker til det. Straf forudsætter tilregnelser i form af uagtsomhed, jf. straffelovens § 19.

Miljøstyrelsen er enig med DI og ARI i, at der kan opstå behov for at pålægge indsamlingsstederne at forevise kontrakt. Det vil kunne ske i det omfang, almindelige regler om tilsyn giver mulighed herfor.

Miljøstyrelsen bemærker, at kravet om et samarbejde om indsamlingssteder fremgår direkte af forordningen, jf. f.eks. art 59, stk. 2. § 9, stk. 1, skal således ses som et krav om, at den aftale, der danner grundlag for samarbejdet, skal være skriftlig, hvilket har betydning i forbindelse med tilsyn.

Det er ikke obligatorisk for kommuner at indgå aftaler om indsamling, heller ikke for så vidt angår batterier til start- eller industribatterier eller batterier til lette transportmidler. Derimod er også pro-

ducenter af disse batterier forpligtede til at etablere et indsamlingsnetværk, hvilket kan ske i samarbejde med kommunerne. Hvis kommunerne ikke indgår i et indsamlingsnetværk, der omfatter en bestemt type batterier, må de ikke indsamle batterier af den pågældende type.

Hvis batterier afleveres på steder, der ikke indgår i et indsamlingsnetværk, det være sig genbrugspladser eller andre steder, har producenterne efter Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse pligt til at tilbagetage batterierne, jf. forordningens art. 61, stk. 1. Den, der er kommet i besiddelse af batteriet, må aflevere det på et indsamlingssted, der er en del af et indsamlingsnetværk for den pågældende type batteri.

Aftaler om indsamlingsnetværket er et anliggende for producenter, producentansvarsorganisationer og de aktører, der er opregnet i eksempelvis forordningens art. 59, stk. 2, litra a. Miljøstyrelsen er åben overfor konkrete forslag til, hvilke dele af disse aftaler, der kunne indarbejdes i bekendtgørelsen.

10. Obligatorisk medlemskab af producentansvarsorganisation

Batteriretur (og ERP) og DI og ARI støtter krav om obligatorisk medlemskab af en producentansvarsorganisation for producenter af bærbare batterier og batterier til lette transportmidler af hensyn til at modarbejde freeriders og sikre fair udgiftsfordeling.

Batteriretur anbefaler, at Miljøstyrelsen prioriterer at gøre en indsats for at sikre høj tilslutning fra start. Derfor opfordrer Batteriretur styrelsen til at samarbejde med producentansvarsorganisationer om oplysning og vejledning, at tilrettelægge en systematisk tilsynsstrategi og at koordinere løbende med producentansvarsorganisationerne.

Mobility finder det positivt, at kravet om medlemskab af en producentansvarsorganisation ikke gælder for producenter af startbatterier eller for batterier til udrangerede køretøjer.

Dansk Autogenbrug tager til efterretning, at kravet om medlemskab af en producentansvarsorganisation ikke gælder elbilbatterier, og at Dansk Autogenbrugs virksomheder skal indgå kontrakt om indsamling med de individuelle producenter, medmindre producenterne frivilligt har udpeget en producentansvarsorganisation.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen agter at føre tilsyn med, at producenter opfylder kravet om medlemskab af en producentansvarsorganisation og vil i den forbindelse videreføre den eksisterende whistleblowerordning.

Miljøstyrelsen lægger stor vægt på samarbejde med alle aktører, herunder producentansvarsorganisationerne, og ser frem til at dette samarbejde fortsætter. Det bemærkes dog, at udførelsen af oplysningsarbejdet i henhold til forordningens art. 74 påhviler producenterne og producentansvarsorganisationerne.

11. Producenters forpligtelser

Dansk Autogenbrug havde gerne set, at bekendtgørelsen mere konkret havde taget stilling til producenternes forpligtelser, herunder forpligtelsen i forordningens art. 56, stk. 4, litra a, om producenternes

pligt til at dække håndteringsomkostninger. Særligt peger Dansk Autogenbrug på betydelige omkostninger til håndtering og transport af udbrændte elbilbatterier.

Dansk Autogenbrug havde også gerne set, at bekendtgørelsen havde indeholdt en tolkning af art. 56, stk. 2 for så vidt angår spørgsmålet om, i hvilket omfang forberedelse til genbrug m.v. i sig selv kan udløse et producentansvar

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Miljøstyrelsen er opmærksom på, at omkostningerne til håndtering af udtjente batterier kan være særligt stor for nogle batterityper, herunder udbrændte elbilbatterier. Styrelsen vil følge udviklingen på området og overveje, om der kan gøres nærmere tiltag.

Det er Miljø- og Ligestillingsministeriets opfattelse, at almindelige regler om udfyldning af forordninger er til hinder for at fortolke forordninger i en bekendtgørelse. Fortolkning af forordningen er i sidste ende op til EU-domstolen. Miljøstyrelsen anerkender behovet for vejledning og forventer på et senere tidspunkt at redegøre for sin forståelse af reglerne i en vejledning.

12. Gebyr til DPA.

DPA anfører, at ordet "øvrige" bør udgå af § 20, stk. 3 og 7, fordi bestemmelserne ikke længere efterfølger en bestemmelse om en anden administrativ opgave.

Miljøstyrelsens bemærkninger.

Det er rigtigt, at gebyrbestemmelsen i den nugældende batteribekendtgørelse indeholdt en bestemmelse om gebyr for en administrativ opgave, som ikke længere er aktuel, nemlig tildeling. Selve registreringen, som DPA efter udkastet stadig forestår, og som der betales gebyr for, er imidlertid efter Miljøstyrelsens vurdering også en administrativ opgave. § 20, stk. 3 og 7 vedrører administrative opgaver ud over registreringen, hvilket er grunden til brugen af ordet "øvrige".

Ændringer i udkastet

I forhold til det udkast, der har været sendt i offentlig høring, indeholder det endelige udkast følgende ændringer af præciserende karakter.

Udkastets formulering	Tilrettet formulering
§ 3, stk. 1, nr. 2	
Som nyt nr. 2 indsættes:	Affaldshåndtering: Som defineret i forordningen.
Nr. 2 – 16 bliver herefter til nr. 3 – 17.	
§ 3, stk. 1, nr. 16 (tidl. nr. 15.)	
Reduktionsmængde: Den mængde batterier, der har forladt Danmark inden den blev solgt til slutbrugere	Reduktionsmængde: Den mængde batterier, der har forladt Danmark efter at være tilgængeliggjort i Danmark, og før, den blev solgt til slutbrugere.
§ 10, stk. 3, nr. 2:	
Oplysning om, hvilket område husstandsindsamlingen dækker, når indsamling	Oplysning om, hvilket geografisk område, indsamlingen dækker, når indsamling sker

sker direkte fra slutbrugere.	direkte fra slutbrugere.
§ 14, stk. 1	
Garantien skal dække Miljøstyrelsens forventede omkostninger til indsamling og håndtering af de udtjente batterier, som producenten eller dennes producentansvarsorganisation har – producentansvar for, i en periode på tre måneder.	Garantien skal dække Miljøstyrelsens forventede omkostninger til affaldshåndteringsaktiviteter efter forordningens artikel 58, stk. 7, i en periode på tre måneder.
§ 14, stk. 2	
Dokumentation for, at garanti er stillet, indsendes til Miljøstyrelsen efter Styrelsens nærmere anvisning.	Garanti indsendes til Miljøstyrelsen efter Styrelsens nærmere anvisning.

Herudover er der foretaget ændringer af sproglig, redaktionel og lovteknisk karakter.